

51312317 : สาขาวิชานิติวิทยาศาสตร์

คำสำคัญ : คำพิพากษาฎีกา/ นิติวิทยาศาสตร์/ ทำร้ายร่างกาย/ ฆาตกรรม/ ข่มขืนกระทำชำเรา

ยุทธไพศาล ฉัตรชวินพร : การวิเคราะห์คำพิพากษาฎีกาในคดีอาชญากรรมที่มีการใช้หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ : คดีระหว่างปี พ.ศ. 2540 ถึง 2549. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : อ.ดร.ศุภชัย สุกถักษณ์นารี. 63 หน้า.

การตัดสินคดีในกระบวนการยุติธรรมจำเป็นต้องมีหลักฐานที่เชื่อถือได้ ทำให้มีการนำหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์มาใช้ในการพิจารณาตัดสินคดีเพิ่มมากขึ้น ในงานวิจัยนี้จึงได้รวบรวมและวิเคราะห์คดีอาชญากรรมที่มีการนำหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์มาใช้ในการตัดสินคำพิพากษาฎีกา โดยรวบรวมคดีความจากระบบสืบค้นคำพิพากษาและคำสั่งคำร้องศาลฎีกา (Deka 2007) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540-2549 จำนวนทั้งสิ้น 16,641 คำพิพากษาฎีกา และคัดเลือกเฉพาะคดีทำร้ายร่างกาย คดีฆาตกรรม และคดีข่มขืนกระทำชำเรา ซึ่งมีทั้งหมด 408 คำพิพากษาฎีกา จากคำพิพากษาฎีกาทั้งหมดพบว่ามีการนำหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์มาใช้ทั้งสิ้น 163 คำพิพากษาฎีกา แบ่งเป็นกลุ่มได้ คือกลุ่มคดีทำร้ายร่างกาย 96 คำพิพากษาฎีกา กลุ่มคดีฆาตกรรม 36 คำพิพากษาฎีกา และกลุ่มคดีข่มขืนกระทำชำเรา 31 คำพิพากษาฎีกา ในคดีทำร้ายร่างกายและอาชญากรรม มีการคัดสินยกฟ้องจำเลย เนื่องจากในบางคดีมีหลักฐานทางการแพทย์ที่แสดงว่าผู้เสียหายได้ลงมือทำร้ายจำเลยก่อนหรือจากหลักฐานการชันสูตรบาดแผลแสดงให้เห็นว่าจำเลยมิได้มีเจตนาที่จะทำร้ายผู้เสียหายรูปแบบการทำร้ายร่างกายสามารถวิเคราะห์ได้จากวิธีการทำร้ายร่างกายและบาดแผลที่พบบนร่างกาย โดยในคดีทำร้ายร่างกายมีการใช้อาวุธร่วมด้วย 161 คำพิพากษาฎีกา จากคดีทำร้ายร่างกายทั้งหมด 185 คำพิพากษาฎีกา คิดเป็นร้อยละ 85 และพบบาดแผลที่บริเวณใบหน้า แขน มือ ขาและเท้ามากที่สุด ซึ่งเป็นบริเวณที่ไม่ทำให้เกิดอันตรายถึงแก่ความตาย และในคดีฆาตกรรมมีการใช้อาวุธร่วมด้วย 113 คำพิพากษาฎีกา จากคดีทำร้ายร่างกายทั้งหมด 123 คำพิพากษาฎีกา คิดเป็นร้อยละ 90 โดยพบบาดแผลที่บริเวณศีรษะและคอมากที่สุด ส่วนในคดีข่มขืนกระทำชำเราพบการทำร้ายร่างกายโดยใช้อาวุธร่วมกับการข่มขืนเพียง 14 ฎีกา จากคดีข่มขืนกระทำชำเราทั้งหมด 101 คำพิพากษาฎีกา คิดเป็นร้อยละ 14 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นบาดแผลในบริเวณที่ไม่ทำให้เกิดอันตรายสาหัสจากการศึกษาจะเห็นว่าหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์สามารถบ่งบอกถึงเจตนาของจำเลยในการกระทำความคิดได้ และทำให้การตัดสินคดีมีความยุติธรรมทั้งแก่โจทก์และจำเลย

สาขานิติวิทยาศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2553

ลายมือชื่อนักศึกษา ยุทธไพศาล ฉัตรชวินพร

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อ.ดร.ศุภชัย สุกถักษณ์นารี

51312317 : MAJOR : FORENSIC SCIENCE

KEY WORD : JUDGMENT/ FORENSIC SCIENCE/ PHYSICAL ASSAULT/ MURDER/ RAPE  
CASES

YUTPAISAN CHUDCHAWINPORN : ANALYSIS OF DIKA JUDGMENTS IN  
CRIMINAL CASES THAT USED FORENSIC EVIDENCE AT TRIAL : CASES DURING THE YEAR  
1997-2006. THESIS ADVISORS : SUPACHAI SUPALAKNARI, Ph.D. 63 pp.

In the juridical judgment, it is essential that the evidence used in the court has to be utterly reliable. Recently, it is apparent that forensic evidence has been used increasingly at trial in the court of law. In this study, the criminal cases that had been convicted in the Dika court with the aid of forensic evidence, were compiled and analysed. The judgments of these cases were obtained from the searching system for Dika judgment and petitions (Deka 2007). From the total of 16,641 judgments during the year 1997 to 2006, 408 judgments were chosen as related to the physical assault, murder and rape cases. From the 408 judgments, 163 judgments were found to be cases where there were judicial uses of forensic evidence. The 163 judgments can be categorized accordingly to the criminal types as 96 judgments of physical assault cases, 36 judgments of murder cases and 31 judgments for the rape cases. While in those 96 cases of physical assault the cases were dismissed because in some cases the medical evidence indicated that the victim attacked the accused first or in some cases, the accused were found to commit the offence without intention as suggested by the injury assessment. In the analyses of physical assault patterns, the assault activities and the injured body regions of the victims were examined. Out of the overall 184 physical assault cases, 161 cases were related to the use of weapon (85%) In these cases, traumas to face, arms, hands, legs and feet were the most reported. Certainly, the injuries on these body regions were not the cause of death. In the judgments for the murder cases, 113 judgments (90%) were related to the use of weapon and the major injured body regions of the victims were heads and necks. In the rape cases, it was found that out of the 101 judgments only in 14 cases (14%) the victims were physically assaulted during the rape. The injuries were found on the body regions where the injuries can cause no severe harm. The results from this study demonstrated that forensic evidence can point out the intention of the accused in committing the crime and bring a fair judgment for both the accused and prosecutor.

---

Program of Forensic Science Graduate School, Silpakorn University Academic Year 2010  
Student's signature *Yutpaisan Chudchawinporn*  
Thesis Advisors' signature *Supachai Supalaknari*

## กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณผู้ที่ให้การสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือทุกท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจารย์ ดร.ศุภชัย สุกลักษณ์นารี ในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.ศิริรัตน์ ชูสกุลเกรียง ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตลอดจนช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ประสบความสำเร็จและมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากรทุกท่านที่ช่วยอำนวยความสะดวก และที่สำคัญขอขอบคุณ โครงการนิติวิทยาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และท่านอาจารย์ทุกท่านที่คอยอบรมสั่งสอนให้ความรู้ต่างๆ ทั้งทางด้านวิชาการและการดำเนินชีวิต ตลอดระยะเวลาที่ได้ศึกษาในสถาบันนี้

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์